

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

କଣ୍ଠୁରୀ ସାହୁ

ଡିସେମ୍ବର 4, 2003

[ଦୋରାଇସ୍ୱାମୀ ରାଜୁ ଏବଂ ଅରିଜିତ ପଣ୍ଡା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିପୁସ୍ତକ]

ନିଶା ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985 :

ଧାରା 20 (b) (i) - ଅଭିଯୁକ୍ତ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ରଖିଥିବା ଧରାପଡ଼ିଛି - ଆରୋପିତ ଉଦ୍ଧାର ହେବାର ଚାରି ଦିନ ପରେ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ନମୁନା ପଠାଗଲା - ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଜିନିଷ ଅବକାରୀ ମାଲଖାନାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା - ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷକଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ସକାରାତ୍ମକ - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷସିଦ୍ଧି - ଆରୋପିତ ଉଦ୍ଧାର ଚାରିଖ ଠାରୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ନମୁନା ପଠାଇବା ଚାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମଗ୍ରୀର ହେପାଜତ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସ୍ୱତ୍ୱାକରଣ ନଥିବା କାରଣରୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷ ମୁକ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, କେବଳ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଚାରି ଦିନ ପାଇଁ ଅବକାରୀ ମାଲଖାନାରେ ରଖାଯାଇଥିବା କାରଣରୁ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ମତ ସନ୍ଦେହଜନକ ହେବ ନାହିଁ - ଯଦିଓ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର କରାଯିବା ସମୟରେ ସାମଗ୍ରୀର ହେପାଜତ ପାଇଁ ଏସ୍.ଡି.ଜେ.ଏମ୍. କୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦେଶ ନଥିଲା, ଅଗ୍ରଗାମୀ ବିବରଣୀରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜବତ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଏହାର ନମୁନା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା - ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଅବକାରୀ ମାଲଖାନାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା - ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ ।

ଭାଲାସ୍ୱା ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ, AIR (1994) SC 117, ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 804/1997 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11/1996 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 19.9.96 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଧା ଶ୍ୟାମ ଜେନା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [2003] ସପ. 6 S.C.R.

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ନିଶା ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ')ର ଧାରା 20 (b) (i) ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଯଦିଓ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ବାସ୍ତବ ସ୍ଥିତି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

13.5.1994 ରେ ସକାଳ ପ୍ରାୟ 7ଟାରେ ଅବକାରୀ ସବ୍-ଇନ୍ସପେକ୍ଟର, ମୋବାଇଲ୍ ସ୍କାଉଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1, କଟକ (ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1) କଟକ ସହରର ଗାନ୍ଧୀ ପଲ୍ଲୀରେ ତାଙ୍କ ସହକାରୀ ସବ୍-ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଏବଂ କନଷ୍ଟେବଲଙ୍କ ସହ ପହରା ଦେବା ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଖା ବସ୍ତା ସହିତ ଦେଖିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ନେଇଯାଉଥିବା ସନ୍ଦେହ କରି ସେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ତଲାସି କରିଥିଲେ । ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅଖା ବସ୍ତାରେ ପ୍ରାୟ 12 କିଲୋଗ୍ରାମ ଗଞ୍ଜେଇ (ଗାଞ୍ଜା) ଥିଲା । 50 ଗ୍ରାମର ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ନମୁନାଟି ଗଞ୍ଜେଇ (ଗାଞ୍ଜା) ଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠିରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 5 ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 5000 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ସହିତ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ଅଧିକ କାରାଦଣ୍ଡର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଏହି ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଯୋଜନ ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1, ଅବକାରୀ ସବ୍-ଇନ୍ସପେକ୍ଟର, ମୋବାଇଲ୍ ସ୍କାଉଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1, କଟକ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-2 ଜବତ ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-3 ଏ.ଏସ.ଆଇ. ଥିଲେ, ଯିଏ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-1 ସହିତ ପହରା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-2 ଜବତ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯଦିଓ ସେ ତାଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନରେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଯେ ଚାରି ଦିନର ଅବଧି ପାଇଁ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ହେପାଜତ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସ୍ୱତ୍ୱାକରଣ ନଥିଲା । ବିଳମ୍ବର ସମୟ ସମ୍ପର୍କରେ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଜବତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ 13.5.1994 ରେ କରାଯାଇଥିଲା, ନମୁନା 17.5.1994 ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ରାଜ୍ୟ ଔଷଧ ପରୀକ୍ଷଣ ଗବେଷଣାଗାରକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଭିଯୋଗକୁ ଆଡ଼େଇ ଦେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଆଭିଯୁକ୍ତ ଥିଲା ଯେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହେପାଜତରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ S.D.J.M, କଟକର

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବନାମ କଣ୍ଟୁରୀ ସାହୁ

ଏକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କଟକ ସ୍ଥିତ ଅବକାରୀ ମାଲଖାନାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପ୍ରଥମେ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅବକାରୀ ମାଲଖାନାରେ ରଖିବାକୁ ନେଇ କଟକ ଏସ୍.ଡି.ଜେ.ଏମ୍. ଙ୍କ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଦେଶ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମତାମତ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ଏହି ଉପସଂହାରକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ *ଭାଲାୟା ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ*, AIR (1994) SC 117 ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ, ବିଦ୍ଵାନ ଓକିଲ, ଶ୍ରୀ ରାଧା ଶ୍ୟାମ ଜେନା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ *ଭାଲାୟା* ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ କ୍ଷଣ୍ଣ ଭାବେ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରିବ । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ବିଳମ୍ବକୁ ସାଂଘାତିକ ବୋଲି ଧରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ସୁରକ୍ଷିତ ହେପାଜତ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟର ଅଭାବ । କେବଳ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଅବକାରୀ ମାଲଖାନାରେ ଚାରି ଦିନ ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା କାରଣରୁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମତାମତ ସନ୍ଦେହଜନକ ହେବ ନାହିଁ ।

ଜାରି ସତ୍ତ୍ଵେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଉପସ୍ଥିତି ନାହିଁ ।

ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ 13.5.1994 ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର କରାଯିବା ସମୟରେ କଟକର ଏସ୍.ଡି.ଜେ.ଏମ୍.ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ହେପାଜତ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ଅଗ୍ରଗାମୀ ବିବରଣୀରେ କ୍ଷଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜବତ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଏହାର ନମୁନା (ଏମ୍.ଓ.ଏସ୍. I ଏବଂ II) ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-1ଙ୍କ ପ୍ରମାଣ କ୍ଷଣ୍ଣ ଥିଲା ଯେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଅବକାରୀ ମାଲଖାନାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣାଯାଇ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦିଗକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । *ଭାଲାୟା* ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ନମୁନା ପଠାଇବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମତାମତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବ । ଜବତ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ନିରାପଦ ହେପାଜତ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାମଲାର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଯେତେବେଳେ ତିନି ମାସର ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କେଉଁଠାରେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ରହିଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି କ୍ଷଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇନଥିଲା ଯେ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଉପଯୁକ୍ତ ହେପାଜତରେ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ରୂପରେ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବ ସ୍ଥିତି ଏଠାରେ ଭିନ୍ନ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [2003] ସପ. 6 S.C.R.

ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା । ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସହିତ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

ଯଦି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗି ନାହିଁ, ତେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ସେ ହାଜତରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆର୍.ପି.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।